

Ευχαριστήριο λόγος με αφορμή την αποδοχή του τίτλου του επίτιμου μέλους
της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης

Αξιότιμε κύριε Σαλιέλ,

Αξιότιμε κύριε Κούνιο,

Αξιότιμα μέλη της Ισραηλιτικής Κοινότητας Θεσσαλονίκης,

αποτελεί για μένα μια στιγμή μεγάλης χαράς και ευγνωμοσύνης να γίνομαι δεκτός σήμερα ως επίτιμο μέλος της Ισραηλιτικής Κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Ή μάλλον όχι, είναι κάτι πολύ περισσότερο από αυτό: είναι ένα θαύμα!

Ένα θαύμα της συμφιλίωσης. Ένα θαύμα από ανθρώπινο χέρι - από τα δικά σας χέρια, αγαπητή Κοινότητα, που τείνατε σε εμάς τους Γερμανούς, αποδεχόμενοι τον Γερμανό Υπουργό Εξωτερικών στην Κοινότητά σας.

Τα πιάνουμε αυτά τα χέρια που μας τείνατε, με μεγάλη χαρά και με μεγάλη ταπεινοφροσύνη - και να είστε βέβαιοι: δεν θα τα αφήσουμε!

Γιατί γνωρίζουμε την απίστευτα οδυνηρή ιστορία της κάποτε μεγάλης και περήφανης εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης. Υπέφερε με ανείπωτο τρόπο υπό την κατοχή της εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας. 50.000 μέλη αυτής της Κοινότητας - άντρες, γυναίκες και παιδιά - δολοφονήθηκαν στο Άουσβιτς και σε άλλα στρατόπεδα εξόντωσης. Χωρίς κανένα περιορισμό αναγνωρίζει η Γερμανία την πολιτική και ηθική ευθύνη της για αυτές τις δολοφονίες και για τα φρικτά εγκλήματα στην Ελλάδα κατά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Αξιότιμε κύριε Κούνιο: Γεννηθήκατε το 1927. Εσείς και η οικογένεια σας επιβιώσατε του Ολοκαυτώματος - και αυτό επειδή ακριβώς μιλούσατε γερμανικά! Στην αποβάθρα του Άουσβιτς έπρεπε να μεταφράζετε τις εντολές των SS από τα γερμανικά στα ελληνικά - έτσι αναγκαστήκατε να βλέπετε όλα

τα μέλη της Κοινότητάς σας, νέους και γέρους, να περνούν από μπροστά σας, βαδίζοντας προς τον θάνατο των θαλάμων αερίων.

Το 1945 επιστρέψατε στη Θεσσαλονίκη. Δεν μπορώ καν να φανταστώ πώς μπορεί να αισθανθήκατε όταν γυρίσατε - σε μια πόλη που οι Ναζί της είχαν στερήσει την εβραϊκή της ταυτότητα.

Αλλά, αγαπητέ κύριε Κούνιο, το μίσος και το μένος των Ναζί δεν κατάφεραν να καταστρέψουν ολοκληρωτικά την εβραϊκή ζωή στη Θεσσαλονίκη. Εσείς τη γνωρίζατε αυτή τη Συναγωγή όταν ήσασταν μικρό παιδί και όταν επιστρέψατε συνεχίσατε να προσεύχεστε εδώ! Εδώ παντρευτήκατε και εδώ παντρεύτηκαν και τα τέσσερα παιδιά σας. Και τα εννιά εγγόνια σας εδώ γιόρτασαν το μπαρ-μίτσβα και το μπατ-μίτσβα τους. Αυτό είναι φοβερό!

Σήμερα η Κοινότητα, γνωρίζει και πάλι μια πολύπλευρη ζωή. Το μόνο που μπορώ να σας πω, κύριε Σαλιέλ και σε όλους εσάς, κυρίες και κύριοι: Θαυμάζω τη δύναμη και την αγάπη με την οποία μέσα σε δύσκολες συνθήκες αναβίωσατε την εβραϊκή ζωή σε αυτή την πόλη.

Και είμαι ευγνώμων που εμείς οι Γερμανοί μπορούμε να σας στηρίξουμε σε αυτή την αναβίωση. Είμαι ευγνώμων για το γεγονός ότι δεν μας τείνατε απλώς το χέρι, αλλά ότι επιτρέψατε και στα δικά μας, τα γερμανικά χέρια, να συνεισφέρουν στη ζωή της κοινότητάς σας: για την αποκατάσταση αυτής της Συναγωγής, και μελλοντικά και για άλλα προγράμματα όπως για το Εβραϊκό Εκπαιδευτικό Κέντρο και τις θερινές συναντήσεις νέων από την Ελλάδα, το Ισραήλ, τη Γερμανία και άλλες χώρες.

Αγαπητή Κοινότητα: δεν υπάρχουν πολλές τέτοιες στιγμές στη ζωή ενός Υπουργού Εξωτερικών. Είναι μια αξέχαστη στιγμή, και σας ευχαριστώ ειλικρινά εκ βάθρων για αυτή την τιμή. Εύχομαι να συμβάλει σε μια δυνατή γερμανο-ελληνική-εβραϊκή συνεργασία.

Ευχαριστώ!